

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 12Cpr/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211229746
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2013:1211229746.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Sobolovskou, v právnej veci navrhovateľa: F. S. Ž.W., J. XX.X.XXXX, G. X, G. proti odporcom: 1. Protidrogový fond v likvidácii, Hraničná 2, Bratislava, IČO: 31782051, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, 2. SR - Ministerstvo financií SR, Štefanovičova 5, Bratislava, o zaplatenie 12.983,63 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 13.12.2011 podaným na tunajšom súde dňa 14.12.2011 v spojení s podaním zo dňa 7.5.2012, ktorým navrhovateľ opravil petit návrhu na začatie konania, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd odporcov v 1. a 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne uhradiť navrhovateľovi sumu 12.983,63 € s príslušenstvom z titulu nevyplatennej mzdy a nevyplateného zabezpečenia stravovania.

Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že dňa 23.5.2007 bol zvolený Radou Protidrogového fondu do funkcie riaditeľa odporcu v 1. rade, čím vznikol navrhovateľovi pracovný pomer. V zmysle uvedeného uzatvoril podpredseda vlády a predseda Rady Protidrogového fondu s navrhovateľom pracovnú zmluvu na dobu určitú. Financovanie činnosti odporcu v 1. rade bolo až do roku 2004 zabezpečené cestou Všeobecnej pokladničnej správy rozpočtovej kapitoly odporcu v 2. rade a od roku 2008 aj cestou rozpočtovej kapitoly Úradu vlády SR. V roku 2009 došlo k pozastaveniu dotácie zo štátneho rozpočtu a finančné prostriedky sa stali bežnými prostriedkami rozpočtovej kapitoly Úradu vlády SR, ktorý prevzal poskytovanie finančných dotácií na protidrogové aktivity. Nakoľko podpredseda vlády SR a predseda Rady fondu O. Č. nerešpektoval informácie o vznikajúcej platobnej neschopnosti odporcu v 1. rade, vznikali pohľadávky Sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne, daňového úradu, neboli uhrádzané záväzky odporcu v 1. rade zo zmluvných vzťahov za poskytované telekomunikačné služby, nájomné, poistenie motorového

vozidla, ako i mzdové požiadavky zamestnancov. Listom zo dňa 10.3.2010 podpredseda vlády uložil riaditeľovi fondu, t.j. navrhovateľovi, pripraviť zasadnutie Rady fondu s návrhom na spôsob fungovania, pričom uviedol, že skutočnosť, že v roku 2009 nebola odporcovi v 1. rade poskytnutá dotácia neznamená jeho zánik a ani pozastavenie činnosti a zamestnanci a riaditeľ sú povinní zabezpečiť chod odporcu v 1. rade. Nakoľko činnosť odporcu v 1. rade nebola zabezpečená štátnou dotáciou malo to za následok nefunkčnosť fondu. Navrhovateľ niekoľko krát informoval podpredsedu vlády o platobnej neschopnosti fondu, navrhol aj zrušenie fondu, pričom na uvedené nebola politická vôľa. Naopak, navrhovateľovi bolo uložené udržať fond. Listom zo dňa 11.6.2010 vyzval podpredseda vlády SR O.M. Č. riaditeľa fondu, t.j. navrhovateľa, aby podal návrh na vyhlásenie konkurzu odporcu v 1. rade. Navrhovateľ oslovil

advokátsku kanceláriu AENEA Legal, s.r.o. na spracovanie výkladu na použitie zákona č. 7/2005 Z.z., pričom z analýzy advokátskej kancelárie vyplynulo, že najlepším riešením je fond zrušiť zákonom. Po voľbách sa stal podpredsedom vlády SR V. U., ktorý sa stal zároveň aj predsedom Rady odporcu v 1. rade. Vedúcim Úrady vlády SR sa stal I. J.. Navrhovateľ, ako riaditeľ odporcu v 1. rade, ich informoval o situácii odporcu v 1. rade, ako i žiadal zaplatať dlžnej sumy a náležitostí zamestnanca vyplývajúce z pracovnej zmluvy, avšak na jeho výzvu nereagovali. Národná rada SR schválila zákon č. 121/2011 Z.z. o zrušení Protidrogového fondu 5.4.2011, s účinnosťou od 1.5.2011. Navrhovateľovi bolo dňa 27.7.2011 doručené oznámenie likvidátora o vstupe odporcu v 1. rade do likvidácie spolu s výzvou na prihlásenie pohľadávky. Nakoľko odporca v 1. rade nezískal prostriedky z rozpočtovej kapitoly Úradu vlády SR na činnosť, nevyplácal mzdu zamestnancom, a preto si navrhovateľ na základe vyššie uvedeného uplatňuje v súlade s §118 zákona č. 311/2001 Z.z. nevyplatenú mzdu vo výške 12.478,73 € a v zmysle §152 citovaného zákona nevyplatené zabezpečenie na stravovanie vo výške 504,90 € spolu s úrokom z omeškania.

Súd vo veci vydal dňa 23.5.2012 platobný rozkaz č.k. 31Ro/2032/2011- 143, ktorým odporcu v 1. rade a odporcu v 2. rade zaviazal uhradiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 12.983,63 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy odo dňa 10.7.2010 do zaplatacia ak i trovy konania.

Podaním zo dňa 6.6.2012 doručeným súdu dňa 12.6.2012 podal odporca v 2. rade odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že navrhovateľ bol dňa 23.5.2007 zvolený Radou Protidrogového fondu do funkcie riaditeľa. Odporca v 1. rade bol zriadený osobitným zákonom č. 381/1996 Z.z. ako neštátny účelový fond. Fond od roku 1997 až do roku 2008 dostával dotácie zo štátneho rozpočtu prostredníctvom kapitoly Úradu vlády SR od roku 2009 Úrad vlády SR poskytoval finančné prostriedky na protidrogové aktivity formou dotácie priamo odborom koordinácie protidrogovej stratégie. Iné zdroje financovania sa odporcovi v 1. rade získať nepodarilo. Navrhovateľ žiadal vyplatenie mzdy za obdobie od 1.6.2010 do 31.3.2011. Odporca v 1. rade bol zrušený dňa 1.5.2011 a týmto dňom súčasne vstúpil do likvidácie. Odporca v 2. rade vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitímácie. Skutočnosť, že odporca v 2. rade je garantom na prípravu štátneho rozpočtu, ktorého prostriedky vo forme dotácie boli jedným zo zdrojov financovania činnosti odporcu v 1. rade, ešte nezakladá pasívnu legitímáciu. Táto odporcovi v 2. rade nevyplýva ani zo zákona o Protidrogovom fonde, ani z iného právneho predpisu, ani z pracovnej zmluvy, ktorú navrhovateľ uzatvoril s odporcom v 1. rade.

Podaním zo dňa 28.6.2012 podaným na súde dňa 29.6.2012 sa navrhovateľ vyjadril k odporu odporcu v 2. rade zo dňa 6.6.2012 a uviedol, že pasívne legitímovaným je v danom prípade štát zastúpený orgánom, ktorému bola zverená oblasť financovania, pričom pasívna legitímácia odporcu v 2. rade je daná zákonom č. 575/2011 Z.z., podľa ktorého je odporca

v 2. rade ústredným orgánom štátnej správy. Odporca v 1. rade uplatňoval dotáciu zo štátneho rozpočtu u odporcu v 2. rade, ktorý požiadavku odporcu v 1. rade akceptoval a zapracoval do zákona o štátnom rozpočte. Odporca v 1. rade bol tak súčasťou štátneho rozpočtu. Zabezpečenie financovania odporcu v 1. rade patrí do vecnej pôsobnosti Úradu vlády SR, pričom Úrad vlády SR bol len prostredníkom, prostredníctvom ktorého boli finančné prostriedky poukázané odporcovi v 1. rade.

Dňa 8.10.2012 bolo na tunajšom súde podané vyjadrenie odporcu v 1. rade, v ktorom uviedol, že dňa 1.5.2011 došlo k zrušeniu odporcu v 1. rade, pričom podpredseda vlády SR pre ľudské práva a národnostné menšiny vymenoval ku vstupu odporcu v 1. rade do likvidácie za likvidátora právnickú osobu SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava. Likvidátor zostavil ku dňu vstupu odporcu v 1. rade do likvidácie likvidačnú účtovnú súvahu, pričom bolo zistené, že v majetku odporcu v 1. rade nie sú žiadne nehnuteľnosti a majetok je tvorený hnutelným majetkom s nulovou účtovnou zostatkovou hodnotou. Na základe výzvy likvidátora na prihlásenie pohľadávok si prihlásili pohľadávky viacerí veritelia, medzi inými aj navrhovateľ. Likvidátor zistil, že odporca v 1. rade bol v predĺžení, čím mu vznikla povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu.

Likvidátor odporcu v 1. rade ďalej uviedol, že dotácie zo štátneho rozpočtu tvorili len jeden z viacerých zdrojov, ktorými disponoval odporca v 1. rade, a ktorými financoval svoju činnosť, pričom nešlo o obligatórnu, ale fakultatívnu väzbu na štátny rozpočet, nakoľko zdroje financovania odporcu v 1. rade sú tvorené viacerými rôznorodými prostriedkami. Taktiež nie je povinnosťou poskytovateľa dotácie poskytovať dotácie právnickým a fyzickým osobám (§8a odsek 1 zákona č. 523/2004 Z.z.). Navrhovateľ bol do funkcie riaditeľa odporcu v 1. rade menovaný dňa 23.5.2007, pričom jeho postavenie a povinnosti sú dané zákonom o Protidrogovom fonde, štatútom Protidrogového fondu, ostatnými všeobecne záväznými predpismi SR a pracovnou zmluvou. Odporca v 1. rade mal za to, že navrhovateľ nebol bežný zamestnanec, ale jediným štatutárnym orgánom odporcu v 1. rade a zodpovedal za činnosť odporcu v 1. rade. Z listov navrhovateľa adresovaných podpredsedovi vlády SR O. Č.Q. je zrejmé, že mal vedomosť o finančnej situácii odporcu v 1. rade. Navrhovateľ bol povinný pri svojej činnosti postupovať s odbornou starostlivosťou a zo zákona o konkurze a reštrukturalizácii mu vyplývala povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu, pričom tak neurobil, čím porušil viaceré právne predpisy. Navrhovateľ, napriek skutočnosti, že vedel o platobnej neschopnosti odporcu v 1. rade, požiadal advokátsku kanceláriu o vypracovanie stanoviska, čím vznikol odporcovi v 1. rade ďalší záväzok. Taktiež navrhovateľ uskutočnil viacero finančných prevodov z účtu odporcu v 1. rade. Odporca v 1. rade v zmysle vyššie uvedených skutočností žiadal, aby súd návrh zamietol. Konanie navrhovateľa považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi.

Tunajší súd vyzval uznesením zo dňa 8.11.2012 č.k. 12Cpr 5/2012-175 navrhovateľa na uvedenie jasného, zrozumiteľného a vykonateľného petitu, ako i doplnenie listinných dôkazov. Uznesením č.k. 12Cpr 5/2012-188 zo dňa 11.1.2013 súd pripustil zmenu petitu návrhu nasledovného znenia: " Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 12.983,63 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 12.983,63 € odo dňa 10.7.2012 až do zaplataenia ako i trovy konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku."

Na pojednávanie konané dňa 19.11.2013 sa dostavil navrhovateľ, odporca v 1. rade. Nedostavil sa odporca v 2. rade, ktorý mal riadne vykázané doručenie dňa 27.9.2013. Súd v zmysle §101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku pojednával v neprítomnosti odporcu v 2. rade.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, a to návrhom na začatie konania zo dňa 13.12.2011, pracovnou zmluvou zo dňa 23.5.2007, oznámením podpredsedu vlády SR zo dňa 23.5.2007, uznesením z mimoriadneho zasadnutia Rady Protidrogového fondu zo dňa 23.5.2007, uznesením vlády SR č. 683/1996, zákonom č. 381/1996 Z.z., štatútom Protidrogového fondu, žiadosťami navrhovateľa adresovanými podpredsedovi vlády SR O. Č., listom podpredsedu vlády O. Č. č. XXXXX/XXXX zo dňa 11.6.2010, analýzou advokátskej kancelárie AENEA Legal, s.r.o., oznámením navrhovateľa o okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 30.3.2011, vyjadreniami účastníkov konania prednesených na pojednávaniach konaných na tunajšom súde 29.1.2013, 14.3.2013, 19.11.2013, ako i písomnými vyjadreniami založenými do súdneho spisu, svedeckou výpoveďou svedkyne S. I. a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Na základe pracovnej zmluvy zo dňa 23.5.2007 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom v 1. rade bol navrhovateľ ako zamestnanec zvolený do funkcie riaditeľa Protidrogového fondu Radou Protidrogového fondu. V zmysle pracovnej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal vykonávať pre odporcu v 1. rade, t.j. zamestnávateľa, prácu vo funkcii riaditeľa Protidrogového fondu osobne za podmienok dohodnutých v pracovnej zmluve. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú, na dobu 4 rokov.

Navrhovateľ sa s odporcom v 1. rade v zmysle uzatvorenej pracovnej zmluvy dohodli na mzde vo výške 1.327,76 € (40.000 Sk). V konaní sa navrhovateľ domáha zaplataenia istiny vo výške 12.478,73 € z titulu neuhradenej mzdy a sumy 504,90 € z titulu nevyplateného zabezpečenia stravovania, ako i zákonného úroku z omeškania. Navrhovateľ svoj nárok odôvodnil skutočnosťou, že mu nebola vyplatená mzda za mesiace jún až december 2010 a január až marec 2011. listom zo dňa 30.3.2011 adresovaným vtedajšiemu podpredsedovi vlády V. U. oznámil, že okamžite končí pracovný pomer v Protidrogovom fonde z dôvodov, že mu zamestnávateľ nevyplácal mzdu od 1.júna 2010 do 31.3.2011.

Na pojednávaní konanom dňa 29.1.2013 navrhovateľ na otázky odporcu v 1. rade uviedol, že si u likvidátora uplatnil pohľadávku, ktorú rozdelil na istinu 12.983,63 € a úrok z omeškania vo výške 827,99 € z titulu nevyplatenia mzdy. Na otázku súdu, prečo nerozviazal s odporcom v 1. rade pracovný pomer, keď neboli peniaze uviedol, že sa snažil získať finančné prostriedky oslovovaním rôznych sponzorov. Návrh na konkurz navrhovateľ nedal z dôvodu, že podľa stanovísk rôznych advokátov nebolo jednoznačné, že Protidrogový fond môže ísť do konkurzu. Taktiež navrhovateľ s odporcom v 1. rade nerozviazal pracovný pomer, nakoľko očakával, že finančné prostriedky budú na fond poskytnuté. Dňa 25.2.2013 podal navrhovateľ na tunajšom súde vyjadrenie, v ktorom uviedol, že fond prestal plniť funkciu štátu po tom, čo neboli poskytnuté finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu. Z ustanovení zákona o Protidrogovom fonde vyplýva, že riaditeľ bol štatutárnym orgánom fondu, ale nemohol z vlastnej iniciatívy konať v otázkach týkajúcich sa existencie a zrušenia fondu. Taktiež predseda Rady fondu nebol oprávnený podať návrh na konkurz, ale na základe návrhu riaditeľa mal zvolať zasadnutie Rady fondu, avšak tak neurobil ani na výzvy riaditeľa, t.j. navrhovateľa. Ďalej uviedol, že nebol kompetentný konať vo veci zrušenia fondu, čo potvrdzuje zákon č. 121/2011 Z.z., ktorým bol odporca v 1. rade zrušený. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že jeho pracovný pomer vo fonde sa zakladal voľbou a končí uplynutím funkčného obdobia, pričom počas trvania pracovného pomeru nebol odvolaný. V čase, keď fond nemal peniaze navrhovateľ vykonával rad činností na zabezpečenie finančných prostriedkov, avšak z dôvodu nezískania dotácie zo štátneho rozpočtu nemohol fond fungovať. V čase od júna 2010 až 31.3.2011 navrhovateľ chodil pravidelne do práce, pričom počas pracovnej doby pracoval, snažil sa rokovať a aj písomne komunikoval vo veci ďalšej činnosti fondu.

K vyššie uvedeným tvrdeniam navrhovateľa sa vyjadril odporca v 1. rade, ktorý zotrval na názore, že povinnosťou navrhovateľa bolo bez zbytočného odkladu po zistení platobnej neschopnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu, čo navrhovateľ neurobil, zostal zamestnancom fondu, pričom nepreukázal, že vykonával činnosť, ktorá bola jeho pracovnou náplňou. Taktiež ignoroval žiadosť podpredsedu vlády SR na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, čím nekonal s odbornou starostlivosťou. V neposlednom rade má odporca v 1. rade za to, že priznanie nároku navrhovateľovi by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a preto navrhuje, aby súd návrh navrhovateľa zamietol.

Odporca v 2. rade namietal nedostatok pasívnej legitímácie v konaní. Mal za to, že s navrhovateľom nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu. Povinnosť vyplácať mzdu navrhovateľovi mu nevyplývala ani z pracovnej zmluvy, ani zo žiadneho právneho predpisu. Taktiež navrhovateľ v podanom návrhu neodôvodnil podanie voči odporcovi v 2. rade. Preto navrhol, aby súd návrh voči odporcovi v 2. rade zamietol.

Z výpovede svedkyne S. I. súd zistil, že jedným zo zdrojov finančných prostriedkov fondu bol štátny rozpočet a sponzorské dary, ako i 2% dane fyzických a právnických osôb. Navrhovateľ bol štatutárom odporcu v 1. rade ako i jeho riaditeľ a jeho úlohou bolo riadiť fond, čo znamenalo, že keď mal fond peniaze, riaditeľ, t.j. navrhovateľ, zvolával schôdze za účelom rozhodovania o schválení, resp. neschválení projektov na protidrogové aktivity. V júni roku 2010 začal mať fond finančné problémy, nakoľko mu neboli pridelené finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu. Navrhovateľ oslovoval rôznych sponzorov, avšak nik nedal peniaze. Dňa 10.1.2011 svedkyňa rozviazala s odporcom v 1. rade pracovný pomer dohodou, nakoľko jej fond nevyplatil mzdu, pričom jej dlží približne 6.000 €, avšak žalobu nepodala. Ďalej uviedla, že platobnú neschopnosť mal fond od júna 2010. Na otázky účastníkov konania svedkyňa uviedla, že Radu fondu zvolával navrhovateľ, pričom zvolanie Rady fondu podpisoval podpredseda vlády SR. Od júna 2010 mal odporca v 1. rade dvoch zamestnancov, t.j. navrhovateľa a svedkyňu, a jedného zamestnanca na dohodu. V septembri roku 2009 boli z podkladov zistené informácie o platobnej neschopnosti fondu, pričom v júni roku 2010 sa fond dostal do platobnej neschopnosti a ani zo štátneho rozpočtu neboli pridelené žiadne finančné prostriedky, avšak navrhovateľ sa snažil získať finančné prostriedky oslovovaním rôznych sponzorov ako i podpredsedu vlády SR. Svedkyňa uviedla, že nemá vedomosť o povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu, avšak si spomína, že navrhovateľ dal vypracovať advokátskej kancelárii analýzu, či môže ísť fond do konkurzu, pričom odmenu kancelárii vyplatil z vlastných finančných prostriedkov.

V zmysle § 42 odsek 2 odsek 1 a 2 zákona č. 311/2001 Z.z., pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi. Ak osobitný predpis ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako predpoklad vykonávania funkcie štatutárneho orgánu alebo vnútorný predpis zamestnávateľa ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako požiadavku vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca v priamej riadiacej pôsobnosti štatutárneho orgánu, pracovný pomer s týmto zamestnancom sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou až po jeho zvolení alebo vymenovaní.

V zmysle § 46 citovaného zákona, pracovný pomer vzniká odo dňa, ktorý bol dohodnutý v pracovnej zmluve ako deň nástupu do práce.

V zmysle § 69 odsek 1 písmeno b) citovaného zákona, zamestnanec môže pracovný pomer okamžite skončiť, ak zamestnávateľ mu nevyplatil mzdu, náhradu mzdy, cestovné

náhrady, náhradu za pracovnú pohotovosť, náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca alebo ich časť do 15 dní po uplynutí ich splatnosti.

V zmysle § 1 odsek 1 a 2 zákona č. 121/2011 Z.z., Protidrogový fond (ďalej len "fond") sa zrušuje k 1. máju 2011. Fond ku dňu svojho zrušenia vstupuje do likvidácie.

V zmysle § 72 odsek 1 zákona č. 513/1991 Zb., likvidátor robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti. Pri výkone tejto pôsobnosti plní záväzky spoločnosti, uplatňuje pohľadávky a prijíma plnenia, zastupuje spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi, uzaviera zmiery a dohody o zmene a zániku práv a záväzkov. Nové zmluvy môže uzavierať len v súvislosti s ukončením nevybavených obchodov.

V zmysle § 74 citovaného zákona, likvidátor zostaví ku dňu vstupu spoločnosti do likvidácie likvidačnú účtovnú súvahu a je povinný zaslať prehľad o imaní spoločnosti každému spoločníkovi, ktorý o to požiada.

V zmysle § 6 zákona č. 381/1996 Z.z. (účinného do 30.4.2011), zdrojmi fondu sú: a) dary a príspevky od tuzemských a zahraničných právnických osôb alebo fyzických osôb, b) úroky z prostriedkov fondu, c) zmluvne dohodnuté sankcie za neoprávnene použité alebo zadržané prostriedky fondu, d) dotácie zo štátneho rozpočtu, 3) finančné granty a finančné prostriedky z rozpočtu Európskej únie, e) ďalšie zdroje, ak tak ustanoví osobitný všeobecne záväzný právny predpis.

V zmysle § 4 odsek 1 citovaného zákona, na čele fondu je riaditeľ fondu. Voľbou sa riaditeľovi fondu zakladá pracovný pomer. Riaditeľ fondu je štatutárnym orgánom fondu a za svoju činnosť zodpovedá rade.

V zmysle § 8a odsek 1 prvej vety zákona č. 523/2004 Z.z., z výdavkov štátneho rozpočtu možno v súlade so zákonom o štátnom rozpočte na príslušný rozpočtový rok poskytovať dotácie právnickým osobám a fyzickým osobám.

V zmysle článku V. body 1 až 3 Štatútu Protidrogového fondu, riaditeľ je štatutárnym orgánom fondu. Riaditeľ zabezpečuje plnenie rozhodnutí rady fondu, riadi činnosť aparátu fondu a rozhoduje vo všetkých veciach týkajúcich sa bežného riadenia aparátu fondu, najmä v pracovno - právnych vzťahoch, oblasti hospodárenia s finančnými prostriedkami vyčlenenými na správu fondu. Riaditeľ fondu zodpovedá rade za administratívno - technický a organizačný chod fondu, zabezpečovanie finančných prostriedkov pre fond ako aj spravovanie finančných prostriedkov fondu a majetku fondu.

V zmysle ustanovenia bodu 6 Pracovnej zmluvy, zamestnanec ako riaditeľ zamestnávateľa je štatutárny orgán Protidrogového fondu. Je zodpovedný za činnosť Protidrogového fondu zabezpečovanie, riadenie, organizovanie a kontrolu predmetu činnosti Protidrogového fondu, vrátane aparátu v rozsahu určenom zákonom č. 381/1996 Z.z., Štatútom Protidrogového fondu, ostatnými zákonmi a všeobecne záväznými predpismi a internými predpismi Protidrogového fondu. Riaditeľ spravuje finančné prostriedky a zabezpečuje ich poskytovanie v súlade s rozhodnutiami Rady fondu. Riaditeľ zabezpečuje plnenie rozhodnutí Rady, riadi činnosť aparátu fondu a rozhoduje vo veciach týkajúcich sa bežného riadenia fondu. Riaditeľ, ktorý je štatutárnym orgánom fondu, za svoju činnosť zodpovedá Rade fondu. Riaditeľ je zodpovedný za odbornú úroveň, plynulosť, sústavnosť práce fondu, dostupnosť poskytovania informácií Protidrogového fondu.

V zmysle ustanovenia bodu 10 Pracovnej zmluvy, zamestnanec sa zaväzuje oboznámiť sa s právami a povinnosťami, ktoré pre neho vyplývajú z pracovnej zmluvy, s predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, protipožiarnymi opatreniami, o osobitnými právnymi predpismi, ktoré sa vzťahujú na výkon funkcie riaditeľa ako aj všetkými zákonmi a všeobecne záväznými predpismi vzťahujúcimi sa na právne vzťahy, do ktorých protidrogový fond ako právnická osoba vstupuje. Zamestnanec, ktorý je zároveň aj štatutárny orgán je povinný dodržiavať všetky zákonné podmienky vzťahujúce sa na výkon tejto funkcie. Ich porušovanie alebo obchádzanie za účelom zabezpečenia osobných výhod z nich plynúcich sa kvalifikuje ako neplnenie predpokladov pre výkon práce alebo porušenie pracovnej disciplíny s vyvodením adekvátnych zodpovednostných postupov. Zamestnanec berie na vedomie, že práva a povinnosti vyplývajúce z výkonu funkcie sa riadia príslušnými ustanoveniami Zákonníka práce, Zákona o Protidrogovom fonde, zákona o výkone prác vo verejnom záujme, Štatútom a internými dokumentmi fondu.

V zmysle ustanovenia bodu 11 Pracovnej zmluvy, okrem všeobecne platných základných povinností zamestnanca, ktoré sú upravené v ustanoveniach § 81 a 82 Zákonníka práce, je riaditeľ pri výkone funkcie povinný oboznámiť sa so všetkými povinnosťami, obmedzeniami a zákazmi upravenými v ustanoveniach §8 až 10 zákona o výkone práce vo verejnom záujme, riadiť sa nimi, rešpektovať a dodržiavať ich po celú dobu trvania pracovného pomeru. Riaditeľ je povinný pri výkone svojej činnosti postupovať s odbornou starostlivosťou, najmä zabezpečovať uplatňovanie všetkých všeobecne záväzných právnych predpisov a vykonávacích noriem vzťahujúcich sa na činnosť hospodárenia ním riadenej organizácie.

V zmysle § 3 odsek 1 zákona č. 7/2005 Z.z., dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, rozumie sa tým, že je v úpadku.

V zmysle § 11 odsek 2 zákona č. 7/2005 Z.z., dlžník v predĺžení je povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu do 30 dní, od kedy sa dozvedel alebo sa pri zachovaní odbornej starostlivosti mohol dozvedieť o svojom predĺžení. Túto povinnosť v mene dlžníka má rovnako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu dlžníka, likvidátor dlžníka a zákonný zástupca dlžníka.

V zmysle § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Súd mal v zmysle vyššie uvedených skutočností ako i listinných dôkazov za preukázané, že pracovný pomer navrhovateľa s odporcom v 1. rade bol založený pracovnou zmluvou zo dňa 23.5.2007 a ukončený navrhovateľom ku dňu 30.3.2011, kedy podpredsedovi vlády SR oznámil okamžité skončenie pracovného pomeru v súlade s §69 odsek 1 písmeno b) Zákonníka práce.

V zmysle pracovnej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal vykonávať pre zamestnávateľa, t.j. odporcu v 1. rade, prácu vo funkcii riaditeľa Protidrogového fondu, pričom ako štatutárny orgán Protidrogového fondu bol v súlade s bodom 6 Pracovnej zmluvy zodpovedný za zabezpečenie, riadenie, organizovania

a kontrolu predmetu činnosti fondu v rozsahu určenom zákonom o Protidrogovom fonde, Štatútom Protidrogového fondu, ostatnými zákonmi, všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými dokumentmi Protidrogového fondu. Riaditeľ bol taktiež v súlade s bodom 11 Pracovnej zmluvy povinný postupovať pri výkone

svojej činnosti s odbornou starostlivosťou, t.j. v súlade so všeobecnými znalosťami a skúsenosťami pri výkone funkcie a v záujme fondu.

Z vyjadrenia navrhovateľa, ako i svedkyne S. I. vyplynulo, že Protidrogový fond sa dostal do platobnej neschopnosti v júni 2010. Od uvedeného dátumu totiž fondu neboli pridelené finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu, a to ani na základe písomných žiadostí navrhovateľa adresovaných Úradu vlády SR (č.l. XX -XX, XX-XX). Súd z navrhovateľom priložených listinných dôkazov zistil, že navrhovateľ už listom zo dňa 21.4.2010 upovedomil Úrad vlády SR o platobnej neschopnosti odporcu v 1. rade, z čoho je zrejmé, že platobná neschopnosť odporcu v 1. rade musela byť známa navrhovateľovi už pred júnom 2010. Zároveň z listu podpredsedu vlády SR O. Č. zo dňa 10.3.2010 (č.l. 76 súdneho spisu) adresovaného navrhovateľovi vyplýva, že skutočnosť, že Protidrogovému fondu neboli poskytnuté dotácie zo štátneho rozpočtu neznamena zánik a ani pozastavenie činnosti, pričom riaditeľ i zamestnanci sú povinní zabezpečiť chod Protidrogového fondu. Avšak následne listom zo dňa 11.6.2010 podpredseda vlády SR vyzval navrhovateľa, ako riaditeľa, resp. štatutárny orgán Protidrogového fondu, aby podal na príslušný súd návrh na konkurz a to na základe navrhovateľom uvádzaných skutočností.

Je v konaní nesporné, že navrhovateľ tak nepostupoval v súlade s výzvou podpredsedu vlády SR, ani v súlade s ustanovením § 11 odsek 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, keď ako štatutárny orgán odporcu v 1. rade nepodal návrh na vyhlásenie konkurzu, hoci bol na to povinný. Nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu zdôvodnil vyjadreniami o špecifickom postavení Protidrogového fondu a nejednoznačnom výklade o použití ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii, následne nemožnosti aplikácie zákona o konkurze a reštrukturalizácii v zmysle §1 odsek 3 zákona o zrušení Protidrogového fondu, ako i tým, že v čase jún 2010 nemal fond také záväzky, ktoré by nebolo možné riešiť. Navrhovateľ však, v rozpore s § 11 odsek 2 zákona č. 7/2005 Z.z. a výzvou podpredsedu vlády SR, požiadal advokátsku kanceláriu AENEA Legal, s.r.o. o vypracovanie stanoviska, či môže byť podaný návrh na vyhlásenie konkurzu na Protidrogový fond. Zo stanoviska zo dňa 13.7.2010 vyplýva, že najoptimálnejším riešením by bola úprava zrušenia a zániku fondu osobitným zákonom.

Navrhovateľ postupoval v súlade s uvedeným stanoviskom advokátskej kancelária, i napriek tomu, že len súd môže rozhodnúť o tom, či sú splnené všetky podmienky pre začatie konkurzného konania a následne vyhlásenie konkurzu (§14 odsek 1 a §19 odsek 1 zákona č. 7/2005 Z.z.), a žiadal podpredsedu vlády SR o riešenie uvedenej situácie, pričom navrhovateľ zotrval vo funkcii riaditeľa fondu aj naďalej, hoci fond už v danom čase nedisponoval finančnými prostriedkami, čo deklaruje aj list navrhovateľa a svedkyne S. I. adresovaný Úradu vlády SR, ktorým žiadajú o zaplatenie mzdových nárokov. Hoci uvedený list nie je datovaný, je zrejmé, že bol doručovaný v období od júla 2010 do decembra 2010, nakoľko z obsahu vyplýva, že v prípade, ak nebudú nároky zamestnancov vyplývajúce z ich pracovnej zmluvy uhradené, budú sa týchto nárokov domáhať súdnou cestou.

Súd má v zmysle uvedeného za to, že navrhovateľ aj napriek týmto skutočnostiam, t.j. vedomosti o platobnej neschopnosti fondu, zotrval v pracovnom pomere u odporcu v 1. rade, pričom od júna 2010 už neboli poskytnuté finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu. Nie je tak zrejmé, aké činnosti navrhovateľ v postavení riaditeľa vykonával, nakoľko fond rozhodoval o pridelení peňažných prostriedkov pre rôzne protidrogové aktivity, a keďže peniaze nemal, nemohol plniť svoju funkciu. Navrhovateľ síce uvádza, že vykonával celý rad opatrení, avšak tieto nekonkretizoval. Snahu získať finančné prostriedky od sponzorov súd

nepovažuje za činnosť fondu, ale snahu riaditeľa udržať existenciu fondu, hoci bol vyzvaný podpredsedom vlády SR na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu.

Z vyjadrení navrhovateľa je zrejmé, že sa snaží zbaviť zodpovednosti a povinností vyplývajúcich z jeho funkcie, keď tvrdil, že nebol oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu. S týmto tvrdením navrhovateľa sa súd nestotožňuje, nakoľko tak z pracovnej zmluvy, ako i zákona o Protidrogovom fonde, Štatútu Protidrogového fondu vyplýva, že navrhovateľ bol zodpovedný za činnosť fondu, zabezpečenie, riadenie, organizovanie, kontrolu predmetu činnosti fondu, ako i postupovať pri výkone svojej činnosti s odbornou starostlivosťou, t.j. v záujme fondu. Súd má za to, že navrhovateľ nepostupoval v súlade s právnou úpravou a ani v súlade so svojimi povinnosťami, keď nepodal návrh na vyhlásenie konkurzu v súlade s §3 odsek 1 a § 11 odsek 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Hoci sa navrhovateľ bránil ustanovením §1 odsek 3 zákona o zrušení Protidrogového fondu, súd poukazuje na tú skutočnosť, že tento zákon nadobudol účinnosť až v máji roku 2011, t.j. až po uplynutí deväť mesiacov od času, kedy bol navrhovateľ podpredsedom vlády SR vyzvaný na podanie návrhu na konkurz, čím nie je vyvrátená povinnosť navrhovateľa podať návrh na vyhlásenie konkurzu tak, ako bol dňa 11.6.2010 podpredsedom vlády SR vyzvaný.

Je pravdou, že Protidrogový fond bol zrušený zákonom v máji roku 2011, avšak táto skutočnosť nič nemení na fakte, že navrhovateľ, aj napriek tomu, že fond nemal peňažné prostriedky od júna 2010, bol vyzvaný podpredsedom vlády na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, nakoľko už fondu neboli poskytnuté z dotácie štátneho rozpočtu peňažné prostriedky a neboli vyplácané mzdy, zotrval vo svojej funkcii až do konca marca roku 2011, t.j. ešte deväť mesiacov po tom, čo bol fond v platobnej neschopnosti. Súd toto konanie navrhovateľa považuje za konanie v rozpore s povinnosťou konať s odbornou starostlivosťou ako i účelové, v snahe získať finančné prostriedky od odporcu v 1. rade ako mzdu za výkon pracovnej činnosti, hoci navrhovateľ už reálne nemohol vykonávať svoju funkciu vo fonde, keďže činnosť fondu nebola pokrytá finančnými prostriedkami zo štátu. Taktiež ako vyplýva z ustanovenia §69 odsek 1 písmeno b) Zákonníka práce, zamestnanec môže pracovný pomer okamžite skončiť, ak zamestnávateľ mu nevyplatil mzdu, a ďalšie nároky do 15 dní po uplynutí ich splatnosti. V zmysle uvedeného ustanovenia mohol navrhovateľ skončiť s odporcom v 1. rade pracovný pomer hneď po tom, ako uplynula 15 dňová lehota odo dňa splatnosti prvej nevyplatennej mzdy, t.j. od 25.6. 2010, avšak tak neurobil a rozviazal pracovný pomer až ku dňu 30.3.2011. Uvedený záver súdu potvrdzuje aj skutočnosť, že svedkyňa S. I., ktorá vo fonde pracovala ako ekonómka, rozviazala pracovný pomer s odporcom v 1. rade dohodou ku dňu 10.1.2011, taktiež uviedla, že jej mzda za obdobie od 1.6.2010 do rozviazania pracovného pomeru vyplatená nebola, avšak žalobu na súd nepodala.

Súd ďalej poukazuje, že v zmysle § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Taktiež aj Zákonník práce zakotvuje v článku 2 a ustanovení §13 odsek 3 právu úpravu, podľa ktorej musí byť výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov v súlade s dobrými mravmi a nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka konania pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov.

V zmysle vyššie uvedeného tak súd konanie navrhovateľa, ktorým sa domáha vyplatenia mzdy za obdobie od júna 2010 do marca 2011 považuje nielen za účelové, ale aj v rozpore s dobrými mravmi, keď aj napriek skutočnosti, že si bol vedomý platobnej neschopnosti zamestnávateľa, potreby samotného zrušenia fondu, bol vyzvaný podpredsedom vlády SR na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, zotrval vo funkcii riaditeľa fondu, hoci fond

nevykonával svoju činnosť. Je v rozpore s dobrými mravmi konanie navrhovateľa domáhať sa nevyplatennej mzdy, hoci sa vyplatenie mzdy viaže na pracovnú činnosť uvedenú v pracovnej zmluve, a ktorú navrhovateľ reálne nevykonával. Súd sa pri vyslovení uvedeného právneho záveru riadil aj nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS XX/XXXX zo dňa 8.12.2010, podľa ktorého Ústavný súd SR považuje za samozrejmé a určujúce pri hľadaní práva, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadať na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť obsah zmluvy aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta.

Na záver vyššie uvedeného súd poukazuje i na to, že navrhovateľ sa v podanom návrhu na začatie konania domáhal zaplatenia nevyplatenej mzdy i stravného, pričom vo svojich ďalších podaniach sa navrhovateľ výškou stravného ďalej nezaoberal. Nie je tak zrejmé, akým spôsobom navrhovateľ pri výpočte stravného vychádzal, akými právnymi predpismi sa riadil, čím v konaní nebola preukázaná oprávnenosť uvedeného nároku.

Súd sa ďalej zaoberal tvrdením odporcu v 2. rade, ktorý uviedol, že skutočnosť, že odporca v 2. rade je garantom na prípravu štátneho rozpočtu, ktorého prostriedky boli jedným zo zdrojov financovania činnosti fondu, ešte nezakladá jeho pasívnu legitímáciu. Táto mu nakoniec ani nevyplývala zo zákona o Protidrogovom fonde, ani z pracovnej zmluvy, či iného právneho predpisu.

Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby ako takej je, že účastníci majú vecnú legitímáciu. Všeobecne možno uviesť, že vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný).

V zmysle vyššie uvedeného má súd za to, že námietka nedostatku pasívnej legitímácie odporcu v 2. rade je oprávnená a odporca v 2. rade nie je pasívne legitímovaný v predmetnom konaní. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s tvrdením odporcu v 2. rade, že ten nebol v žiadnom vzťahu s navrhovateľom a povinnosť uhrádzať mzdu navrhovateľovi mu nevyplývala ani z pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi odporcom v 1. rade a navrhovateľom, ani zo zákona o Protidrogovom fonde a ani z iného právneho predpisu. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj list Ministerstva financií SR zo dňa 9.4.2008 adresovaný Protidrogovému fondu, v ktorom uviedlo, že poskytnutie dotácie na zabezpečenie financovania fondu patrí do vecnej pôsobnosti Úradu vlády SR v súlade s §8a odsek 2 zákona č. 523/2004 Z.z.

Je pravdou, že Protidrogový fond bol zriadený štátom, avšak táto skutočnosť nezakladá pasívnu legitímáciu odporcu v 2. rade v predmetnom konaní, keďže odporca v 2. rade nebol v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, t.j. neuzavrel pracovnú zmluvu s navrhovateľom, neprislúcha mu ani povinnosť uhradiť navrhovateľovi nevyplatenú mzdu v zmysle podaného návrhu. Zároveň aj sám navrhovateľ vo svojom návrhu na začatie konania (č.l. 8) uviedol, že v zákone o Protidrogovom fonde nie je deklarovaná priama zodpovednosť žiadneho štátneho orgánu, teda Ministerstva financií a ani Úradu vlády SR, ako gestora zodpovedného za financovanie fondu.

V zmysle vyššie uvedených skutočností súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodne osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.